

[Niels Frederiksen.]

af den højtærede Handelsminister og senere Talere, og jeg skal ikke gentage de derom fremsatte Bemærkninger.

Angaaende dette, at de foreliggende Lovforslag ikke skulde være vidtrækkende nok og, som af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller antydet, burde have været ledsaget af endnu mere vidtrækkende Restriktioner, maa jeg blot anføre, at jeg tror, det ikke er rigtigt, at man antyder fremtidige Foranstaltninger af den Art mere end højst nødvendigt. Hvis man gør dette, vil det let foranledige Dispositioner indenfor Erhvervslivet, som forringer Virkningen af de Foranstaltninger, der foretaas i det foreliggende Lovforslag. Hvis man antyder noget saadant, bør man efter min Opfattelse ogsaa fremføre, at skal det være nødvendigt i Fremtiden fra Rigsdagens Side at gennemføre Restriktioner overfor Erhvervslivet af den antydede Art, da maa disse ledsages af Foranstaltninger, der modvirker, at en Spekulation i Øjeblikket paa de Omraader faar Udsigt til at give Fordele, prismæssigt, naar Begrænsninger af Indførselen foreligger.

Jeg kan, som jeg nævnte, anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Gennemførelse. Det forekommer mig, at det er unyttigt, og det kan ogsaa være skadeligt, at føre omfattende Diskussioner om de Ting, der kan indtræffe, og om de Ting, man formoder kan indtræffe, vedrørende vort Erhvervsliv i den kommende Tid. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg de foreliggende Forslag.

Axel Dam: Jeg læser i Aviserne, at alle Partier i Rigsdagen er enige om at vedtage det foreliggende Forslag om Værneforanstaltninger for den danske Valuta. Vi er nu imidlertid ikke blevet spurgt derom, og vi er ikke enige deri, men vil tværtimod gaa imod det. Et saadant Diktatur, som dette Forslag vil indføre paa Handelens Omraade, er i Strid med alle de Principper, som det er vor Opgave at forfægte i det høje Ting. Og mindre betænkeligt bliver det naturligvis ikke at lægge en saadan diktatorisk Myndighed i Hænderne paa en Regering, der har Principper som dem, den højtærede Finansminister gav Udtryk for paa et Møde med de jydsk Husmænd, saa kommunistiske Principper, at man i Rusland maatte misunde os denne Finansminister, Principper, der gaar ud paa, at intet Samfund — hvis Avisreferatet er rigtigt — kan bygges op paa andet end

det Solidaritetsprincip, at man tager fra een Gruppe Mennesker og giver til en anden Gruppe — netop det Princip, som vi er kommet her ind i Tinget for efter Ævne at bekæmpe

Med Hensyn til det andet Lovforslag om Forlængelse af Loven om Guldindløselighedens Ophævelse kan jeg henholde mig til, hvad jeg udtalte før Vedtagelse af Loven af 29. September. De Sikkerhedsventiler, som jeg pegede paa, at man maatte skaffe til Veje, for at Uretten ikke skulde blive alt for stor, er ikke blevet indført — selvfølgelig —, og derfor kan vi i hvert Fald ikke stemme for dette Forslag.

Pürschel: Jeg vil gerne først sige til det ærede Medlem Hr. Trier, at hans billedrige Tale hos mig skabte den Overbevisning, at han er mere sagkyndig paa Søsygens Omraade end paa Søfartens i øvrigt.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Loven om Guldindløseligheden. Det forbavsede mig i høj Grad at høre Handelsministeren her i Tinget staa op og sige, at Ansvaret — efter at Direktiverne var givet — maatte være Nationalbankens Ledelses. Det forbavsede mig saa meget mere, som jeg ved Behandlingen af denne Lov, første Gang vi havde den her i Tinget, udtrykkelig paapegede, at dér, hvor Afgørelsen er, dér er ogsaa Ansvaret, og den Gang modsagdes jeg ikke fra nogen Side, heller ikke fra Regeringens. Regeringspartiets ærede Ordfører smilede og nikkede veltilfreds til disse Bemærkninger. Derfor maa det overraske i meget høj Grad, at Ministeren finder det rigtigt at udtale sig her paa den Maade, som han gjorde. I Dag har mine Bemærkninger om Ansvaret jo faaet Tilslutning ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, foruden at mit Partis Ordfører allerede ved første Behandling havde gjort nogle Bemærkninger, der laa paa Linie dermed.

Ministeren sagde, at Nationalbanken kunde ikke pukke paa sine Rettigheder, naar den ikke i denne Situation kunde opfylde sine Forpligtelser. Deroverfor vil jeg gerne sætte en Strøg under, at Spørgsmaalet om Opfyldelse af Forpligtelserne paa afgørende Maade var foregrebet fra Regeringens og Regeringspartiernes Side ved Guldudførselsforbudet og ved „Politikens“ Bivognsartikel.

Om det andet Lovforslag vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at i det Øjeblik et Land løsner sin Valuta fra Guld, kan man gøre to Ting: man kan enten give sig Kræf-